expſſe dicit̄ .j. ti. ſeq. So. dixit glo. fatēdo cōtrarium ꝙ inueſti. dn̄i debet p̄cedere fidelitatem ſed hic cōſtabat manifeſte ꝙ iſte vaſallus nullo modo volebat iurare fidelitatem qꝛ expſſe recuſabat ꝑut dicit iſte tex. ⁊ propter hoc dominus nō tenetur ſibi inueſti. facere cum ſibi liceat rumpere fidē ad quā ſibi tenebatur poſtq̄ꝫ vaſallus ſimiliter rūpit expſſe recuſando velle adimplere id ad qđ tenetur. l. cū ꝓponas cū ibi no. C. de pac. ⁊ hoc voluit tota iſta glo. vſqꝫ ad finem que bene loquitur. Sed tamē tu in iſto paſſu plenius dicas capiendo omnes caſus vltra doc. qꝛ interdū loqmur in noua inueſti. quā dn̄s promiſit facere vaſallo de feudo ſibi nouiter ꝓmiſſo ⁊ iſto caſu ſi vaſallus expreſſe recuſat velle de dicto feudo facere fidelitatē ⁊ tunc abſqꝫ dubio dominus abſqꝫ pena ⁊ aliquo intereſſe poteſt denegare dictā inueſti. vt in hoc tex. cōiuncta iſta glo. facit qđ dixi. j. đ no. fide. for. in. §. fi. Sed interdū dn̄s iaꝫ inueſtiuit vaſallū abuſiue de dicto feu. ſꝫ poſt dictā inueſti. nō vult vaſallus preſtare fidelitatē expſſe recuſando ⁊ tūc dominus nō tenetur ſibi facere inueſti. propriam hoc eſt realē ꝑ traditōem poſſeſſionis. Et ſecunduꝫ iſtum moduꝫ intelligitur iſte tex. ꝑ An. de yſer. ⁊ Bal. ſed iterdū vaſallus in feudo p̄dicto nouo ⁊ facta dicta inueſtitura abuſiua nō recuſat expreſſe ſed tacite differēdo iurare fidelitatē ⁊ tunc ſi poſt interpellatōem ſibi factā ꝑ dominū ad preſtandum fidelitatem ceſſauerit ⁊ tunc priuabitur vaſallus iure ſuo nec dominus compelletur amplius ad faciēdū ſibi inueſti. realeꝫ iuxta ea que tradunt̄. j. que fuit prima cauſa bene. amit. in. §. i. vbi ē cāus. Si vero loqmur de inueſti. feudi antiqui renouāda. ⁊ tūc ſi vaſallus expreſſe recuſat velle facere fidelitatē poterit dominus denegare ſibi inueſti. per iſtū tex. qui etiā hoc modo poteſt intelligi ſꝫ Ja. de bel. ⁊ Nico. de nea. Sed interdum nō expreſſe recuſat vaſallus predictus velle facere inueſti. ſed tacite per lapſum tēporis vꝫ anni ⁊ diei ſi nō eſt miles vel āni ⁊ menſis ſi eſt miles ⁊ tunc priuat̄ feudo nec dominus tenetur amplius ſibi inueſti. facere vt dixi ſuper tex. ⁊ probatur in. c. i. š. quo tēpo. miles ⁊. j. que fuit prima cauſa be. amit. in prin. ſed vbi nō apparet đ recuſatiōe tacita vel expreſſa tūc debet dominus vaſalluꝫ inueſtire eo qꝛ inueſti. debet precedere fidelitatem vt. j. in ti. ſeq. qui debet intelligi. Et predicta ſemper itellige niſi eſſet tale feudū in quo vaſallus ex pacto non teneatur ad p̄ſtationeꝫ fidelitatis per iſtum tex. ⁊ in dicto. §. i. que fuit prima cā beneſi. amit. Item niſi ipſa fidelitas iam fuiſſet iurata ſemel domino ⁊ ſucceſſoribus ſuis per ipſuꝫ vaſallum qꝛ tunc non eſt neceſſe ꝙ amplius preſtetur ꝑ eundē vaſallū vt no. i. c. veritatis ⁊ in. c. ego epūs extra de iureiuran. ⁊ dixi que fuit pria cā bene. amit. in prin. itē dicit Ja. ardi. ꝙ nō iurat̄ fidelitas qn̄ feu. ē modicū. l. at ſi qs. §. iu dicē. ff. de religio. Itē pendēte cōtrouerſia feudi nō iurabit̄ interiꝫ fidelitas vt in. c. i. j. de cōtro. iter vaſal. ⁊ epi. Item in alijs duobus caſibus quos infra dicā vꝫ in rebus ſpūalibus ⁊ quando quis eſt impubes. Quero cum glo. ij. in verſi. ſed quero ⁊c̄. qualiter ſit petenda inueſtitura per vaſallum a domino ⁊ licet iſta glo. ꝑ modum ſūme querat de pluribus q̄ōnibus ſimul ⁊ ſemel inculcando eas ego tamen eas ſepatim declarabo ⁊ expediaꝫ. Et primo q̄ſtū ad q̄ōnē ſupra formatā reſpondet gl. notabiliter ꝙ vaſallus debꝫ honorifice adire dominū ⁊ cum curialitate ⁊ humilitate petere inueſtituram in p̄ſentia pariuꝫ vel alioruꝫ qui ſm formeꝫ cōſuetudinis ⁊ iuris feudalis ſolent interuenire in inueſtituris fiendis prout no. š. ti. proximo in prin. ⁊ probatur. j. qui teſtes ſint neceſ. ad ꝓban. no. inueſti. feudi. Et nō ſolum habet ipſe vaſallus neceſſe petere ipſaꝫ inueſti. vt. š. ſed etiam debet ſe offerre ad p̄ſtandum fidelitatē vt. j. que fuit prima cauſa bene. amit. in prin. ⁊ đ capi. cor. in prin. ⁊ forma petendi erit talis vꝫ vt dicat ipſa vaſallus reuerende domine mi peto cū omni debita reuerentia qua poſſum inueſti. talis feudi mei qđ a te teneo ⁊ poſſideo ⁊ hoc ſi eſt inueſti. feu. antiq vel ſi eſt inueſti. feudi noui dicat talis feudi qđ a te poſſidere debeo. Et poſtea ſubiungat iſta verba ⁊ fidelitatē tibi facere ſuꝫ paratus ⁊ polliceor cōtra omnē hominē excepto imꝑatore ⁊ exceptis anterioribus dominis meis. Verūtamē ſubiūgit glo. ꝙ q̄ꝫq̄ꝫ iſta vltia v̄ba de fidelitate pollicenda ⁊ preſtanda nō exprimātur ſpāliter ꝑ vaſalluꝫ ſed ſimpliciter diceret poſtulo inueſti. mei recti feudi ꝙ hoc ſufficeret cuꝫ ipſa fidelitas tacite ſubintelligatur. ⁊ hoc voluit iſta glo. vſqꝫ ad verſi. quo facto ⁊c̄. que bene ⁊ notabiliter loqtur. Ex qua collige duas cōcluſiones. Prima eſt iſta ꝙ vaſallus nō tenetur regulariter facere abſolute fidelitatē domino quoniā in ip̄o iurameto fidelitatis excipitur prior dominus vt probat̄. j. hic finitur lex. in. §. fi. ⁊. j. de ꝓhi. feu. alie. per loth. in. l. iij. Item excipitur ſemꝑ imꝑator noiatim vt. j. de prohi. feu. alie. per fe. in fi. Secūda cōcluſio eſt ꝙ ſufficit i petēda inueſti. vt vaſallus dicat peto inueſti. mei recti feudi. Neqꝫ eſt opus ꝙ adiciat qꝛ paratus ſum fidelitatē facere vt probatur in. c. i. š. quo tēpo. miles. Et eſt ratio quia ⁊ ſi illa verba nō exprimātur ſubintelligunt̄ tacite vt dixi in. d. c. i. in prin. đ capi. cor. in prima q̄ōne ⁊ que fuit prima cā bene. amit. in prin. in prima q̄ōne lꝫ glo. videatur ibi tenere cōtrariū. ſufficit enim ꝙ fiat facto ⁊ ſi nō exprimat̄. l. nō recte in fine. C. de fideiuſ. Et intellige predicta procedere quādo conſtat ꝙ iſte petens eſt ille vaſallus qui debet obtinere inueſtituraꝫ vt quia ſit agnatus proximior ⁊ ꝙ ſit heres ſolus ⁊ alia que ſunt neceſſaria ad oſtendendum ꝙ ſit ille ad quem ſpectet feu. iuxta ea que dixi in dicto. c. i. ſupra quo tēpo. miles ſm An. de yſer. Item ⁊ ſubſequenter dixit Ja. de bel. ꝙ iſta talis ſolēnitas petendi inueſti. cū tali pompa eſt ſeruanda vbi cōſuetudo hoc dictat. Alias aūt vbi nō eſſet cōſuetudo nō viciaretur actus. Et dicit ſe vidiſſe in regno ſcicilie etiā corā rege vaſallos nō ſeruaſſe tales pompas facit. c. i. ſupra đ feu. cognitio. ⁊. l. ſi donatōnuꝫ. C. de nup. Quero ſubſequēter cū gl. in ver. quo facto ⁊c̄. an petita iueſti. ꝑ vaſallū a dn̄o vt. š. dictū eſt teneat̄ dn̄s ip̄m vaſallū incōtinēti inueſtire ⁊ ip̄m recipe ad fidelitatē an poterit differre. Et reſpōdet glo. ꝙ eſt in electōne ipſius dn̄i vtrum velit incōtinēti ineſtire ⁊ fidelitatē recipe vl velli ꝓ libito differre Sed diligenter animaduertat vt nō differat quoniā ſi petita inueſti. ꝑ vaſallū debito modo ⁊ tēpore ⁊ dominus voluerit inueſtire nō fiet ex hoc aliud p̄iudiciū ipſi vaſallo. Quinimo ſi labatur ān⁹ ⁊ dies priuabit̄ ip̄e dominus proprietate feudi quemadmodū priuandus veniſſet vaſallus iure ſuo feudali ſi dictā inueſti. nō petiſſet infra dictum tēpus argu. in. c. i. j. quali. do. proprie. priuet̄ ⁊. j. ſi đ feu. fue cōtro. in. c. domino cōmittente. Et hoc voluit iſta glo. vſqꝫ ad verſi. fidelitas vero ⁊c̄. Sed tu circa iſtum articulū clari⁹ ⁊ plenius dicas q̄ꝫ explicauerit iſta glo. quoniā interdū dominus promiſit vaſallo velle ſibi dare certū feu. ⁊ poſtea ip̄m penitet ⁊ recuſat velle facere inueſti. Et iſto cāu aut ſimplex promiſſio ⁊ nō ſolemnis ⁊ que nō tranſiuit in cōtractū ⁊ tunc dominus nullo mō tenebitur arg. in. l. ij. §. circa cum ibi no. ff. de doli exce. inſti. de teſtō mili. in. §. ceterū ⁊. l. nuda. ff. de cōtrahen. emp. cū ſi. Aut iſta ꝓmiſſio fuit ſolemnis ⁊ tranſiuit in cōtractū ⁊ tunc tenebit̄ ip̄e domin⁹ ſolum ad intereſſe ipſi vaſallo argu. in. l. cum ibi no. ff. đ acq. emp. ⁊. l. ſi fundū. ff. de verbo. obliga. ⁊ hoc tenet An. de yſer. ⁊ Nico. đ neapo. j. de no. for. fide. in. §. fina. nō aūt cōpelli poteſt ad tradēdū Et eſt ratio quia nō eſt feudū poſtq̄ꝫ nō interceſſit aliqua inueſti. vt in. c. i. qui. mo. feu. cōſti. po. ⁊ dixi in. c. ſi facta. j. ſi đ feu. fue. ꝯtro. Sed interdū vltra promiſſionē dominus proceſſit etiā ad inueſti. abuſiuā. Verū poſtea nō vult facere propriā inueſti. tradēdo poſſeſſionem ⁊ tunc debet dominus p̄ciſe cōpelli ad tradēdū poſſeſſionem vaſallo nec liberaretur dn̄s volēdo ſoluere intereſſe vt in c. ſi facta infra ſi de feu. fue. cōtro. Tenebitur quoqꝫ ip̄e dn̄s iſto caſu ad p̄ſtandū omnem vtilitatē ipſi vaſallo ꝙ recepturus fuiſſꝫ ex dicto feudo ſi poſſeſſionē ⁊ ꝓpriā inueſti. dicti feudi debito tp̄e habuiſſet vt in dicto. § fi. j. de no. fide. for. Sed interdū vaſallus iā habuit inueſti. abuſiuā ⁊ propriā vt qꝛ eſt in poſſeſſione feudi ⁊ petit ſibi renocari inueſti. ſcđm formā iuris debito modo ⁊ tempore vt qꝛ forte ſucceſſit vaſallo mortuo vel petit renouationē inueſtiture a ſucceſſore domini. ⁊ iſto cāu ſi ip̄e dominus differat facere talem inueſti. priuabitur proprietate ſi labat̄ tempus limitatū vaſallo ad inueſti. petendā vt in hac glo. que notabiliter hoc tenuit ⁊ eam ſequūtur docto. vꝫ Jaco. de bel. An. de yſer. Nico. de neap. ⁊ bal. dūmodo nō ſubſit aliqua iuſta cauſa ex qua ip̄e domius motus ſit ad differendū qꝛ ſicut vaſallus ex cauſa excuſaretur vt dixi in. c. i. quo tempo. miles. Ita quoqꝫ ip̄e dominus cū ad paria indicentur vt. j. de for. fide. in fi. Quero ſubſequenter cum dicta gl. in ver. fidelitas vero ⁊c̄. qualiter ſit fienda fidelitas ⁊ đ eius forma. Et reſpondet glo. ſe remittendo ad quattuor titulos ſequētes in quibus plene declaratur ⁊ ad hoc allegauit etiā alias cōcordantias vſqꝫ ad verſi. ⁊ notabis ⁊c̄. Et in hoc bene loquit̄ iſta glo. ⁊ iſtam q̄ōnem in dictis titulis ſequētibus examinabo. Sed aduerte quoniā iſta glo. in ſui prin. formauit aliā q̄ōnem ad propoſitum noſtrum ad quā nō reſpōdet vꝫ quādo ⁊ quo tēpore ſit iſta fidelitas p̄ſtanda ꝑ vaſallū idcirco tu ad hanc q̄ōneꝫ reſpondeas vꝫ ꝙ ſi dominus iam fecit inueſtitu. vaſallo ⁊ tunc vaſallus debꝫ icōtinēti fidelitatē p̄ſtare ſiue loquamur de veteri ſiue de noua vt. j. ti. ꝓxi. ⁊. j. đ no. fi. for. in fi. Si aūt dn̄s nōdū fecit inueſtiturā ⁊ tūc aut